

De sjamaan

Verhalenverteller en genezer

Iedere familie of groep mensen in de steentijd had wel een sjamaan in zijn midden. Wat was zijn rol?

In de meeste groepen in de steentijd was er wel een wijze man of vrouw. Een soort priester of tovenaar. We noemen zo iemand een 'sjamaan'. Deze sjamaan vertelde verhalen bij de vuurplaats. Verhalen over hoe de wereld was begonnen en over de eerste mensen. Verhalen over geesten die je 's nachts kon horen fluisteren in het bos. Geesten die naar je loerden door de ogen van wilde dieren. Door deze verhalen konden de mensen de wereld om zich heen beter begrijpen.

De sjamaan wist ook hoe je met geesten moest omgaan: voor die geest moest je oppassen en die hielp je. Hij hielp de mannen ook bij de jacht. Eerst moesten de geesten die in de dieren woonden vriendelijk gestemd worden.

Deze wijze man of vrouw had vaak ook veel verstand van kruiden tegen ziekte en pijn. Daarom werd zijn of haar hulp vaak in geroepen. Bij de verzorging van een wond? Of bij ziekte? En als je als jongen volwassen werd, moest je onder leiding van de sjamaan moeilijke opdrachten uitvoeren. Bijvoorbeeld moest je leren hoe het is om een paar dagen en nachten alleen in het bos te blijven. En daar voor jezelf te zorgen.

Tot besluit kreeg de jongen dan een een nieuwe naam en een teken, een tatoeage. Dan hoorde hij echt bij de stam.